

ថ្មីៗនេះមានសកម្មភាពរីកចម្រើនជាច្រើនបានលើកកម្ពស់ និងការការពារសិទ្ធិអ្នកស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នានៅក្នុងតំបន់អាស៊ាន។

ច្បាប់ និងគោលនយោបាយថ្មីៗបានបង្កើតដោយគោរពនិងលើកកម្ពស់សិទ្ធិអ្នកស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នានៅក្នុងប្រទេស ថៃ វៀតណាម ហ្វីលីពីន និង កម្ពុជា។

រដ្ឋាភិបាលវៀតណាមបានបង្កើតច្បាប់មួយអនុញ្ញាតអោយរៀបចំអាពាហ៍ពិពាហ៍បាន។

ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយច្បាប់រស់នៅជាមួយគ្នាជាប្តីប្រពន្ធមិនទាន់រៀបចំអនុញ្ញាតទេ ទន្ទឹមនេះមានប្រទេសថៃ មីយ៉ាន់ម៉ា និងហ្វីលីពីនបានបង្កើតច្បាប់ខ្លះដែលមានឥទ្ធិពល ជួយការពារសិទ្ធិអ្នកស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នាពីការរើសអើងនៅកន្លែងការងារ និងសាលារៀន។

ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ឧបសគ្គនិងការគំរាមកំហែងនៅតែមានចំពោះអ្នកស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នាដែលមានច្បាប់ប្រឆាំងអ្នកស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នាក្នុងប្រទេសអាស៊ានខ្លះដែលដាក់ទោសជាប់ពន្ធនាគាររហូតដល់ប្រហារជីវិតដែលរឹតត្បិតសិទ្ធិសេរីភាពបញ្ចេញមតិអ្នកស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នា និងអ្នកការពារសិទ្ធិមនុស្ស។

ក្រៅពីប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ នយោបាយរឹតត្បិតក៏បានដាក់សម្ពាធលើសកម្មជនដែលធ្វើអោយរក្សាទុកភាពជ្រុលនិយម និងកម្សាយស្ថាប័នប្រជាធិបតេយ្យ។

ម្យ៉ាងទៀតក៏គ្មានយន្តការណ៍ដោះស្រាយជំនឿជនរងគ្រោះ អំពើហិង្សា រំលោភសិទ្ធិមនុស្សក្នុងបណ្តាប្រទេសអាស៊ានមួយចំនួនផងដែរ។

បណ្តុំអ្នកស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នាអាស៊ាន (ASC) មានគោលបំណងជូនដំណឹងសកម្មជន និងសម្ព័ន្ធមិត្តអំពី ស្ថានភាពសិទ្ធិអ្នកស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នានៅអាស៊ីប៉ាស៊ីហ្វិក។

យើងសង្ឃឹមថាសកម្មភាពនេះនឹងជួយលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងបញ្ហាដែលយើងជួយប្រទះការតស៊ូមតិដើម្បីភាពស្មើគ្នា និងសិទ្ធិមនុស្ស និងភាពជោគជ័យដែលយើងទទួលបាន។

ទោសព្រហ្មទណ្ឌចំពោះបទល្មើស សូដី

ច្បាប់ទោសព្រហ្មទណ្ឌអ្នកស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នា ឬភរិយាបទនៃការភេទ ភេទដូចគ្នាពេញវ័យ វត្តមានខ័ណ្ឌ ៣៧៧ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ

ប្រទេសម៉ាឡេស៊ី ភូមា និងប្រុយណេ មានវត្តមានខ័ណ្ឌ ៣៧៧ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌដែលដាក់ទោសរួមភេទពេញវ័យ ប្រឆាំងធម្មជាតិទោះបីជាមានកិច្ចព្រមព្រៀងគ្នា។ ការរួមភេទ តាមមាត់រឹនគូថ គឺអាចដាក់ទោសព្រហ្មទណ្ឌបាន។

ប្រទេសសំប៉ាហ្គាញ មានវត្តមានខ័ណ្ឌ ៣៧៧ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌកើតចេញពីច្បាប់ ៣៧៧ ប៉ុន្តែជំនួសអោយការផ្តោតលើបទល្មើសរួមភេទបុរស និងបុរស។

ក្នុងប្រទេសម៉ាឡេស៊ី សំប៉ាហ្គាញ និងភូមា មានច្បាប់ប្រឆាំង “ច្បាប់ធម្មជាតិ” បានដាក់ទោសជាប់ពន្ធនាគារ។ នៅក្នុងប្រទេសប្រុយណេច្បាប់ ស៊ីយ៉ាវ៉ូ បានដាក់ទោសរហូតដល់ប្រហារជីវិត។

ច្បាប់ ស៊ីយ៉ាវ៉ូ: ក្រៅពីវត្តមានខ័ណ្ឌ ៣៧៧ ប្រទេសម៉ាឡេស៊ី ឥណ្ឌូនេស៊ី (ក្នុងខេត្ត អេក) និងប្រទេសប្រុយណេ មានច្បាប់ស៊ីយ៉ាវ៉ូដែលដាក់ទោសព្រហ្មទណ្ឌ (រួមភេទ)បុរសនិងបុរស) និង ម៉ូសាហ្គាវ៉ូ (រួមភេទស្រ្តីនិងស្រ្តី)។

ច្បាប់ប្រឆាំងអ្នកប្រយោជន៍

ប្រទេសម៉ាឡេស៊ី និងប្រុយណេ បានបង្កើតច្បាប់មិនអនុញ្ញាតអ្នកប្រយោជន៍ ឬក៏អ្នកដែលចង់ប្រយោជន៍ខុសពីគេ (ការកំណត់យែនខ្មៅ និងការបញ្ចេញយែនខ្មៅ)។ ក្រមព្រហ្មទណ្ឌប្រទេសប្រុយណេ បានដាក់ទោសជាប់ពន្ធនាគាររយៈពេលមួយឆ្នាំ ខណៈពេលដែលប្រទេសម៉ាឡេស៊ីដាក់ពិន័យ និងដាក់ទោសផ្សេងៗតាមកម្រិតរបស់រដ្ឋបានចែង។

ការការពារពីការរើសអើង

ច្បាប់ប្រឆាំងការរើសអើង

ប្រទេសបួនក្នុងចំណោមដប់មួយប្រទេសនៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍ បានបង្កើតច្បាប់ការពារការរើសអើងលើមូលដ្ឋាន សូដី។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ច្បាប់ទាំងនេះមិនបានផ្តល់ការការពារពេញលេញចំពោះអ្នកស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នានោះទេ។

ប្រទេសថៃ បានអនុម័តច្បាប់ស្មើគ្នាយែនខ្មៅអនុវត្តឆ្នាំ ២០១៥ ដែលបម្រាមគ្រប់ការរើសអើងលើយែនខ្មៅអត្តសញ្ញាណយែនខ្មៅ និងការបញ្ចេញយែនខ្មៅរបស់បុគ្គលម្នាក់ៗ។

ប្រទេសមីយ៉ាន់ម៉ា មាត្រា ៥២ ក្រមព្រហ្មទណ្ឌបម្រាមមិនអោយមានការស្តាប់ខ្លឹមការរើសអើងដោយការរួមភេទ និងនិន្នាការភេទ។

ប្រទេសកម្ពុជា ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា បានសហការជាមួយសកម្មជនក្នុងស្រុកក្នុងការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងអំពីអ្នកស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នានៅសាលារៀន។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ គ្មានច្បាប់ជាតិណាដែលគាំទ្រការពារកុមារស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នា និងមនុស្សពេញវ័យពីការរើសអើងនៅសាលារៀន និងស្ថាប័នផ្សេងៗ។

ប្រទេសហ្វីលីពីន ទីក្រុងកូរ៉ាតបន់ដូចជា ទីក្រុងម៉ាណីល អេនចេលេស ប៉ាកូឡូដ ដាវ៉ា សេប៉ូ និងអាប៉ាយ បានបង្កើតច្បាប់ការពារអ្នកស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នាពីការរើសអើងនៅសាលារៀន កន្លែងធ្វើការ និងស្ថាប័នផ្សេងទៀត។ ច្បាប់ប្រឆាំងការសម្ពត្តឆ្នាំ ២០១៣ ក៏ដូចជាការពារកុមារពីការសម្ពត្តលើមូលដ្ឋាន សូដីផងដែរ។

អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយស្មើភាពគ្នា

នៅក្នុងឆ្នាំ ២០១៦ អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយស្មើភាពគ្នា នៅតែអនុវត្តមានក្នុងច្បាប់ទាំងអស់ក្នុងតំបន់អាស៊ាន។ ការខិតខំប្រឹងប្រែងជាច្រើនបានជំរុញអោយមាន អាពាហ៍ពិពាហ៍ភេទដូចគ្នា ប៉ុន្តែគ្មានប្រទេសណាបានបង្កើតច្បាប់។ ខណៈពេលដែលប្រទេសមួយបានអនុញ្ញាតអោយមានរៀបចំពិធីអាពាហ៍ពិពាហ៍ តែនៅតែមិនបានរៀបចំច្បាប់រស់នៅជាប្តីប្រពន្ធស្របច្បាប់នៅឡើយ។ នេះគឺដោយសារតែច្បាប់រើសអើងធម្មស្ថីពីអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងគ្រួសារថាមានទោសឧក្រិដ្ឋ ឬមានការទទួលស្គាល់ការរៀបចំអាពាហ៍ពិពាហ៍ភេទដូចគ្នា ដូចនេះហើយធ្វើអោយមានអធិបតេយ្យភាពសហជីវនៃអ្នកស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នាបានបើកអោយមានការបកស្រាយលើការងារជនស៊ីវិល។

ចលនាឥន្ទនូក្នុងអាស៊ាន

ស្ថានភាពក្នុងតំបន់ស្តីអំពី សិទ្ធិអ្នកស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នា

ព័ត៌មានផ្សព្វផ្សាយអំពី សិទ្ធិអ្នកស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នា

0/10

សូដី ក្នុងកម្មវិធីសិក្សានៅសាលារៀន
គ្មានច្បាប់ណាមួយក្នុងតំបន់ដែលអនុញ្ញាតអោយសាលារៀនពិភាក្សាបឋមសិក្សាដល់មហាវិទ្យាល័យ ដែលដាក់បញ្ចូលក្នុងកម្មវិធីសិក្សារបស់ពួកគេ។ សង្គមស៊ីវិល NHRIs ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ បានធ្វើការម្នាក់មួយក្នុងការបញ្ចុះបញ្ចូលដើម្បីដាក់សូដីក្នុងកម្មវិធីសិក្សា។ ខណៈពេលនេះ សកម្មជនក្នុងស្រុក និងតំបន់ បានរៀបចំសិក្ខាសិក្សានៅតាមតំបន់ផ្សេងៗ ដើម្បីអប់រំកុមារអំពីសូដី និងសិទ្ធិរបស់ពួកគេ ហើយនៅតាមសកលវិទ្យាល័យក៏មានក្រុមមួយចំនួនបានជួយធ្វើការវាយតម្លៃលើសិទ្ធិអ្នកស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នានៅក្នុងសហគមន៍របស់ពួកគេដែរ។

ច្បាប់ផ្សព្វផ្សាយ & ការគោរពសង្គម

ប្រទេសឥណ្ឌូនេស៊ី : ក្រុមហ៊ុនផ្សព្វផ្សាយឥណ្ឌូនេស៊ីបានចេញផ្សាយគោលនយោបាយនៅក្នុងឆ្នាំ ២០១៦ ហាមឃាត់ “EFFEMINATE” ឬ ការផ្លាស់ប្តូរការស្លៀកពាក់ពីបុរសទៅស្រ្តីក្នុងការសម្តែង / តារាសម្តែង / ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ ពីការលេចមុខនៅក្នុងកម្មវិធីរបស់ខ្លួន។ ពួកគេមានច្បាប់ប្រឆាំងនឹងរូបអាសត្រាដែលប្រតិព័ទ្ធភេទដូចគ្នា (ទាំងបុរសស្រឡាញ់បុរស និងស្រ្តីស្រឡាញ់ស្រ្តី) ថាជា អំពើខុសពីធម្មតា។

ប្រទេសសិង្ហបុរី : អាជ្ញាធរអភិវឌ្ឍន៍ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយរបស់ប្រទេសសិង្ហបុរី (MDA) មានការគ្រប់គ្រងក្រុមហ៊ុននៅលើប្រភេទនៃមាតិកាដែលអាចនឹងត្រូវបានចេញផ្សាយដោយផលិតករ អ្នកបោះពុម្ពផ្សាយសិល្បករសម្តែងព្រមទាំងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយសង្គម / អ្នកសរសេរប្រកបដោយនិរន្តរភាព។ រដ្ឋាភិបាលសិង្ហបុរីត្រូវបានគេដឹងថាជាការគំរាមកំហែងដល់អ្នកសរសេរប្រកបដោយនិរន្តរភាពនៅពេលពួកគេបាននិយាយប្រឆាំងនឹងច្បាប់ដែលមានសម្រាប់ដូដា ៣៧៧ តាមរយៈវេទិកាអ៊ីនធឺណិត។

ប្រទេសវៀតណាម : ក្នុងឆ្នាំ ២០១៥ ប្រទេសវៀតណាមបានហាមឃាត់ការបោះពុម្ពផ្សាយ និងចែកចាយក្នុងស្រុក រឿងប្រលោមលោកបុរសស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នា ត្រូវមានប្រភពព័ត៌មានជីគោក។ ក្រសួងវប្បធម៌វៀតណាម នាយកដ្ឋានប្រកាស និងបោះពុម្ពផ្សាយខិត ដែលនិយាយថាអ្នកផ្សាយគួរបោះពុម្ពផ្សាយតែមាតិកាដែល “សមស្របទៅនឹងទំនៀមទម្លាប់ និងប្រពៃណីវៀតណាម”។

ប្រទេសម៉ាឡេស៊ី : ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលត្រួតពិនិត្យកាតព្វកិច្ចរបស់ប្រទេសម៉ាឡេស៊ីបានចេញការហាមប្រាមលើការបញ្ចាំងកាតព្វកិច្ចអ្នកស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នាដែលមានសារ “ជារឿងមាន” នៅក្នុងឆ្នាំ ២០១០ យោងតាមក្រុមប្រឹក្សាភិបាលត្រួតពិនិត្យបង្ហាញថាភាពយន្តនេះអត្ថចរិតនៃអ្នកស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នា “ស្លាប់ឬក៏ប្រែចិត្តគំនិត” នៅទីបញ្ចប់នៅក្នុងគោលបំណងដើម្បីបង្ហាញប្រភពនៃសារមួយ “ល្អតែងតែឈ្នះលើភាពអាក្រក់” ។

យន្តការសិទ្ធិមនុស្ស

យន្តការក្របណ្តឹង

នៅក្នុងប្រទេសហ្វីលីពីន គណៈកម្មាធិការស្តីពីសិទ្ធិមនុស្សដែលមានបង្កើតការិយាល័យដើម្បីដោះស្រាយជាមួយបញ្ហាយែនខ្មៅរួមទាំងនិន្នាការភេទ អត្តសញ្ញាណយែនខ្មៅ និងការសម្តែងចេញនូវយែនខ្មៅ។ ឆ្នាំ ២០១៣ ច្បាប់ប្រឆាំងនឹងការសម្ពត្ត និងគោលនយោបាយការពារកុមារ DEPED មានអាណត្តិផងដែរថាក្នុង សាលារៀនទាំងអស់ដែលមានគណៈកម្មាធិការការពារកុមារដែលអាចការពារប្រឆាំងនឹងការសម្ពត្តលើយែនខ្មៅ។

នៅក្នុងប្រទេសថៃដែលច្បាប់ឆ្នាំ ២០១៥ ច្បាប់សមភាពយែនខ្មៅជាពាក្យបណ្តឹងបានផ្តល់នូវយន្តការសម្រាប់មនុស្សដែលរើសអើងនៅលើមូលដ្ឋាននៃអត្តសញ្ញាណយែនខ្មៅ និងការបញ្ចេញមតិ។

នៅប្រទេសឥណ្ឌូនេស៊ី នៅថ្ងៃទី១ ខែមិថុនា គណៈកម្មាធិការស្តីពីសិទ្ធិមនុស្សក្នុងប្រទេសឥណ្ឌូនេស៊ី ចាប់ផ្តើមរបាយការណ៍ដំបូងអំពីស្ថានភាពសិទ្ធិក្រុមមានសម្លេងតិចនៅឥណ្ឌូនេស៊ីដែលមានរួមបញ្ចូល ភាពចម្រុះនៃនិន្នាការភេទ អត្តសញ្ញាណយែនខ្មៅ និងការសម្តែងចេញយែនខ្មៅ។

គណៈកម្មាធិការអន្តររដ្ឋាភិបាលអាស៊ានស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស (AICHR) និងគណៈកម្មាធិការអាស៊ានស្តីពីសិទ្ធិស្ត្រីនិងកុមារ (ACWC) គឺជាយន្តការធនធានមនុស្សក្នុងតំបន់ដែលមានការទទួលខុសត្រូវដើម្បីការពារនិងលើកកម្ពស់សិទ្ធិអ្នកស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នា។ ទោះជាយ៉ាងណាស្ថាប័នក្នុងតំបន់ទាំងនេះនៅមិនទាន់បានបញ្ឈប់ការរំលោភបំពានសិទ្ធិមនុស្សនៅលើមូលដ្ឋាននៃសូដីនៅក្នុងអាស៊ាននោះទេ។

ស្ថាប័នសិទ្ធិមនុស្សជាតិ (NHRIs) មាននៅក្នុងបណ្តាប្រទេសអាស៊ាន ៥ គឺ៖ ប្រទេសឥណ្ឌូនេស៊ី ម៉ាឡេស៊ី មីយ៉ាន់ម៉ា ហ្វីលីពីន និងមីយ៉ាន់ម៉ា។